

Ἐγνωρίζομεν τὸν κ. Τρικούπη δύνατον εἰς δύο εἰδικότητες, τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ ἐξωτερικὰ. Καὶ ἡπορούμεν ἐν τῇ νέᾳ πρωθυπουργίᾳ του ὅτι ἀντὶ νὰ φυλάξῃ δι' ἑαυτὸν τὰ χαρτοφυλάκια τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν, παρέδωκε τὸ δεύτερον εἰς τὸν δανδῆν κ. Καλλιγᾶν, ἐφ' οὗ ἐβάρυνε ἡ πρόληψις ὡς περισσότερον τραπεζικοῦ ἢ κυβερνητικοῦ ὄργανου; Τώρα, ἡ ἀπορία μας ἐλύθη. Ὁ ἄνθρωπος τῶν οἰκονομιῶν ἐντρέπετο νὰ παρουσιασθῇ μόνος του ὡς ἄνθρωπος τῆς σπατάλης. Ὁ κ. Καλλιγᾶς τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς κόσκινον. Καὶ αὐτοὶ εἶναι ὅστις θὰ κοσκινίσῃ ὅλα.

— Ντρέπεσαι; λέγει ἡ παροιμία, πάρε κόσκινον. Εἰς τὸ κατασκευάσμα αὐτὸ ἀποδίδεται δηλαδὴ καλῶς κακῶς πληθώρα ἀνακρίσεως. Τὴν ιδιότητα αὐτὴν οὐδόλως τὴν διέψευσεν ὁ κ. Καλλιγᾶς ἐν τῷ εἰσηγητηρίῳ εἰς τὸν προϋπολογισμόν λόγῳ του, μετ' ἀκκισμῶν καὶ κουνήματων ζητήσας νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν καὶ τὸν κόσμον, ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑπαγγελίας (εἶναι αἱ λέξεις του αὐταί) διότι μᾶς ἔφερε τὸ Ἰσοζύγιον καὶ πλὴν τοῦ Ἰσοζυγίου καὶ περισσεύμα!

Ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκειτο εἰς στενοχωρίαν πῶς νὰ θαυμάσῃ ἑαυτὸν. Ἐνθυμήθημεν τὴν Νανᾶν τοῦ Ζολᾶ, ὅταν μεθύουσα ἡ σὰρξ τῆς ἐξ ἀλαζονίας τόσης πρὸς αὐτὴν γενομένης λατρείας ἀποβάλλει πᾶν τὸ περιβάλλον αὐτὴν ἱμάτιον καὶ ἀποκαλύπτεται στίλβουσα ἐξ αὐτολατρείας πρὸ τοῦ μαγικοῦ κατόπτρου καὶ στρεφόμενη ἑμ-προσθεν, ὀπισθεν, πλευρόθεν καὶ ἀγωνιώσα ὅτι δὲν δύναται ψηλαφητώτερον, ἐπιδεικτικώτερον νὰ θαυμάσῃ ἑαυτήν.

Ὁ Καλλιγᾶς Νανᾶς θαυμάζων τὰ κάλλη τοῦ προϋπολογισμοῦ του εἰς βᾶρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ!

Καὶ ποῖα εἶναι τὰ κάλλη τῆς ἀρσενικῆς αὐτῆς Μανῶν Λεσκῶ;

Ἐκ τῶν ἐξόδων, λέγει, δὲν ἀφαιρεῖ οὔτε κεραίαν, διότι βλάπτεται ἡ διοίκησις.

Ποία διοίκησις;

Ἡ φλυωτέρα καὶ ληστρικωτέρα διοίκησις ὅλου τοῦ κόσμου.

Εἰς δὲ τὰ ἔσοδα προστίθῃσι νέους φόρους δεκατριῶν ἑκατομμυρίων, φόρους βαρύνοντας οὐχὶ τὴν τάξιν τοῦ Καλλιγᾶ, τὴν ἀπάγα, τὴν ἑκατομμυριοῦχον, τὴν λαθροχειροῦσαν ὅλον τὸν ἀκίνητον καὶ κινητὸν πλοῦτον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τὰς πενομένας, τὰς φθινούσας σωματικῶς, ἠθικῶς, ψυχικῶς.

Πότε δὲ αὐτό;

Ὅστερα ἀπὸ τὴν ἔντασιν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων πράγματα ἀξίας μιᾶς δραχμῆς τὰ πληρώνομεν ἐδῶ τρεῖς, ὕστερα ἀπὸ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν τὴν ὑπερτιμήσασαν ὅλα σχεδὸν τ' ἀντικείμενα τῶν ἀναγκῶν μας κατὰ εἴκοσι καὶ πλέον τοῖς ἑκατὸν, καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸ τερατώδες αὐτὸ ἐξάμβλωμα τῆς νομισματικῆς μεταβολῆς, τὸ συνταράξαν ὅλον τὸν τόπον χωρὶς λόγον, χωρὶς ἀνάγκην, καὶ κλέπτων καθημερινῶς ἀπὸ τὰ θυλάκια τῶν πολιτῶν ποῦ πέντε, ποῦ δέκα τοῖς ἑκατόν.

Πάντοτε ἐγνωρίσαμεν ἀτυνειδήτους κυβερνήτας· οὐδέποτε ὅμως ἐγνωρίσαμεν ἀκριβοτέρους ἀτυνειδήτους, ὡς ὅμως, κύριοι ὑπουργοὶ μας.

Καλεῖθάν.

ΒΟΥΛΗ.

Δευτέρα—Τρίτη

Δὲν δύναμαι ἢ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰς συζητήσεις τῆς προχθὲς Τρίτης καὶ τῆς Δευτέρας,

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(ὑπὸ Νεποέμ)

Ἐν τινὶ παρεκκλησίᾳ τῆς ἐν . . . Μοῦνης ὑπῆρχε κιβώτιόν τι παλαιὸν καὶ σισαθρομένον πλήρης ἐφθαρμένων βιβλίων. Οὐδεὶς τῶν σοφῶν περιηγητῶν τῶν ἐπισκερθέντων κατὰ καιροὺς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Μοῦνης ἤξισσε τὰ ῥήγη ἐκ περιεργίας βλέμμα καὶ πρὸς τὸ λησμονημένον κιβώτιον. Ἀλλ' ὁ γίγας μου κ. Β. ὅστις διέπρεπε διὰ τὴν πρὸς τὰ περιφρονούμενα πράγματα στοργὴν του, ἀν καὶ μόνον χάριν τοῦ ἐμπορίου τῶν σπόγγων εἶχεν ἐπισκερθῆναι τὰ μέρη ἐκεῖνα, οὐχ ἥττω ἠρεύνησε τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ, καὶ εὗρε, μεταξὺ πολλῶν βιβλίων τῆς ἐκκλ. ἀκολουθίας, τὰ ἐσκορπισμένα φύλλα παλαιοῦ χειρογράφου

ἐπὶ μεμβράνης. Συρραβῶσας δὲ καὶ ταξινομήσας αὐτὰ ἐπιμελῶς, κατῴρθωσε τὰ ἀναγνώσῃ ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν βιογραφίαν ἀναχωρητοῦ τινος τῆς ΙΓ'. ἑκατοσταετηρίδος διαγαγόντος πολυκύματον βίον πρὸ τῆς εἰς τὸ μωραστήριον εἰσόδου του. Ἡ βιογραφία δὲ αὕτη ἐσχετίζετο μετὰ τῆς ἱστορίας τῶν Κυκλάδων. Ὁλίγα τιρὰ φύλλα ἔλειπον ἐκ τοῦ βιβλίου, ὡς τὸ περιεχόμενον ἠδύνατο εὐχερῶς τὰ ἀναπληρωθῆναι ἐξ ἄλλων πηγῶν.

Ὁ γίγας μου ἐνόμισε καλὸν τὰντιγράψῃ τὸ σύνολον χωρὶς τὰ προσθήκη λέξιν. Μόνον τὸ λεκτικὸν μετέβαλεν ὀλίγον, καὶ οὕτω παρέδωκε τὸ βιβλίον πρὸς τὸν ἐκδότην, ὅστις τὸ δημοσιεύει πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ἀναγνώστων.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Κεφ. Α'. — Ἐκδρομή.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1199 οὐδεὶς καθ' ὅλον τὸ Αἰγαῖον πέλαγος εἶχεν ὠραιοτέραν σύζυγον τῆς τοῦ Ἰωάννου Μούχρα, πλουσίου εὐπατρίδου κατοικοῦντος ἐν Νάξῳ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐκώλυεν αὐτὸν τοῦ νὰ ἐκτελῇ παραβόλους ἐκδρομὰς κατὰ τῶν Γενουαίων πειρατῶν, τῶν ἐνοχλούντων ἀδιαλείπτως τοὺς Βενετοὺς ἐπιδρομεῖς καὶ τοὺς φιλησύχους νησιώτας.

διότι μετὰ ἡμίσειαν μόλις ὥραν περαιοῦμεναι, μὲν ἀπέδιδον τόσῳ ἀπροσδοκῆτως τὴν ἐλευθερίαν μου. Ἦτος δὲ καὶ τοῦ *Μὴ Χάρεσαι* οἱ ἀναγκῶσαι διατεθῶσιν εὐγνωμόνως πρὸς αὐτάς, διότι μετ' ὀλίγας μόνον γραμμὰς θὰ συναντήσωσι τὸ ὄνομά μου.

Ἦσαν βρέφη, μιστὸς μόνον ὥρας ζωὴν διανύσαντα, ζωὴν νανουρίσματος, ὕπνου, καὶ κλαυθμηρισμάτων· ἐνικουρίσαν διὰ τῶν κκ. Δουζίνα καὶ Πετρίτση, τὰ ὑπουργικὰ νομοσχέδια ἐπῆρχοντο ὡς τόσα ναρκωτικὰ *νάρι νάρι*, καὶ ὁ ὕπνος τῶν ἐξεδηλοῦτο θαυμασίως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βουλευτοῦ *Μέσης*, ἀλλὰ τὴν ἀφανεστέραν ἄκρην τῆς αἰθούσης, τὸ ὑλάρχιστον διὰ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα. κατασχόντος, ὅπως ἐν ἀνέσει ἐξασκῇ τὴν παραλλαγήν τοῦ *λάθε βιώσας* εἰς *λάθε ὑπνώσας*.

Καὶ ὁ μὲν Δουζίνας ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Δευτέρας, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τοῦ περὶ ἀπομαχικοῦ ταμείου: «Κύριοι, τὰ πολεμικὰ πλοῖα κατέστησαν *ὄχιλα*· γωγικά, μεταγωγικά πολεμοφοδίων διὰ διαφόρους μηδαμινὰς αἰτίας.» Δὲν θέλει δὲ κατ' οὐδένα λόγον νὰ κανονισθῇ, τὸ ὑλάρχιστον διὰ πυρίτιδος, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, καὶ νὰ ἀντησυχῶσι καὶ νὰ ταράσσωνται οἱ ἄνθρωποι. Ἀληθῶς ὁ κ. Δουζίνας κατέχει τὸ φιλελευθερώτερον φρόνημα μεταξὺ τῶν συναδέλφων του, ἐξασκῶμενον ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ οὐχ' ἦττον ἐν τῇ γραμματικῇ.

Ὁ κ. Ζηνόπουλος ἔρριψεν εἰς τὸ μέσον τὸ νέον νομισματικὸν σύστημα μὲ τὰς ἀνωμαλίας, μὲ τὰς ζημίας, μὲ τοὺς κινδύνους του, τὰς ἐν Πάτραις ταρχαί, καὶ τὸ ἐκεῖθεν τηλεγράφημα. Ὅλα αὐτὰ πικραίνουν τὸν κ. Ζηνόπουλον, τοσοῦτω μᾶλλον καθ' ὅσον ἐν τῇ συνεδριάσει τοῦ Σαββάτου ἐδόθη εἰς τὸ ζήτημα πολιτικὴ χροιά· δὲν πρόκειται περὶ πολιτικῆς, διὰ τὴν ὁποῖαν ἡδύνατο

νὰ ἀδιαφορήσῃ· ἀλλὰ πρόκειται περὶ τοῦ λαοῦ, δι' ὃν τόσον μεριμνᾷ· τὸ ζήτημα, λέγει, εἶναι κοινωνικόν. Καὶ τί ἀσέβεια! αἱ *Πατριναὶ κραυγαὶ* τοῦ Ζηνοπούλου, εἰσελθούσαι εἰς τὰ ὦτα τοῦ Πραθυπουργοῦ, ἐξέρχονται εἴτα τοῦ στόματός του, ὡς «*ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως*».

Ἄν μ' ἐρωτᾷτε, πιστεύω καὶ τὰς πρώτας καὶ τὰς δευτέρας· τὰ πράγματα ἔχουσι δύο ὄψεις. Ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ἔχουσι καμμίαν, ὡς ἐλεγέ ποτε ὁ *Καλιβάτ*.

Ὁ κ. Πετρίτσης ἐκ μετριοφροσύνης θὰ κατέλαβε τὸ βήμα, φοβηθεὶς, μήπως ἂν ἐπεχειρεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἀπὸ τῆς θέσεώς του, προὐκάλει τὰς ζωηρὰς παροτρύνσεις τῆς Βουλῆς ν' ἀνέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ· διότι δὲν δύναμαι ἄλλως νὰ ἐξηγήσω τὸ κίνημα τοῦ ἀνδρός. Ἄλλως τε, κατὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως, τὴν ὁποῖαν ἀποκαλεῖ δημοκόπον, φωνάζουσιν κατὰ τοῦ νέου συστήματος, ὅχι διὰ νὰ τὴν ἀκούσῃ ἡ βουλὴ, ἀλλὰ οἱ ψηφοφόροι, ἀντεπεξέρχεται ἐμπορικώτατα... διὰ τῶν τσεσάρων πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, δι' ἀναλογιῶν καὶ κλασμάτων.

Ἄνθος λευτικὸν τοῦ κ. Πετρίτση: Διὰ τοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον *εἰσαγάγομεν*...

Εἰς βουλευτῆς: Μὰ τὸν καφέ μου τὸν ἐπλήρωσα σήμερον 15 λεπτά.

Ἐπιχειρήμα τοῦ κ. Πετρίτση: Σοῦ εἶχε περισσότερον καφέ!

Ὁ Κουμουνδούρος ἀπουσίαζε καὶ ἐκ τῶν δύο διδύμων συνεδριάσεων. Ἐν μισθ' αὐτῶν συνέλαβον τὸν κ. Τρικούπην, λαβόντα πρὸς γραφὴν ἐκ τοῦ δεξιόθεν αὐτοῦ τραπέζιδιου τοῦ ἀπόντος ἀντιπάλου του... Κουμουνδουρικὴν γραφίδα.

Κουτρούλης.

Ὁ Ἰωάννης Μούχρας κατόκει κατὰ τὴν ἄκρην τοῦ Νεοχωρίου ἐπὶ τινος λόφου παρὰ τὴν θάλασσαν. Ἡ οἰκία του μεγάλη καὶ εὐπρεπὴς ἦτο ὠχυρωμένη μὲ τρεῖς πύργους καὶ ὑψηλὸν τεῖχος. Ἐνομιζέτο δὲ ὡς ἄσυλον ἐν τῷ τόπῳ. Ὁ Ἰωάννης Μούχρας εἶχε λάβει ἐκ προγόνων πρόνομιαν παρὰ τῶν Βενετῶν, ἅτινα ἐφύλαττε καὶ διεξεδίκευ ἐπιμόνως. Αὐτοὶ οἱ Γενουαῖοι πειρατὰι ἐσέβοντο παρὰ δόξῳ τὴν οἰκίαν του. Ἀλλ' ἐκεῖνος, μὴ εὐρίσκων αὐτοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν ἵνα τοὺς σεβασθῇ, ἐξεστράτευε κατ' αὐτῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τολμηροτάτων ἐκ τῶν νησιωτῶν.

Ἄλλως δὲ, ἦτο φιλόξενος καὶ εὐπροσήγορος πρὸς πάντας. Ἡ σύζυγός του, ὠραία καὶ ἀθῶα ὡς περιστέρη, ἦτο τὸ σέμιωμα τῆς οἰκίας. Ἀρχουσα δωδεκάδης θεραπαινίδων διεύθυνε φρονίμως τὰ τοῦ οἴκου. Οὐδαμοῦ ἠκούσθη ποτὲ ὅτι ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰω. Μούχρα ἀπεπέμφθη πτωχὸς μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἢ ἀπεβλήθη ξένος ζητῶν φιλοξενίαν. Πάντες οἱ ὑπηρέται ἐμιμοῦντο τοὺς κυρίους τῶν καὶ ἦσαν λίαν φιλόφρονες πρὸς τοὺς ξένους. Αἱ ἀποθήκαι τῆς οἰκίας ἔγεμον σίτου καὶ ἐδωδίων, οἱ σταῦλοι χότου καὶ κριθῆς. Ὁ θεὸς ἐφάνετο ὅτι εἶχεν ἀνοικτὴν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ οἴκου τούτου, ὁ δὲ ἰδιοκτήτης ἐδέχετο τὴν εὐλογίαν ταύτην μὲ ἀσκήπῃ τὴν κεφαλὴν. Ἦτο ὡς βιβλικὸς πατριάρχης ἔχων ἐκτεταμένους τοὺς κόλπους πρὸς τὰς ἀνθρωπίνους ψυχὰς τὰς κειμένας παρὰ τοὺς πόδας του.

Μία μόνη σκιὰ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς εἰκόνης ταύτης· ἔσπε-

ρεῖτο τέκνων καὶ τοῦτο ἔφρεν αὐτὸν εἰς ἀπόγνωσιν.

Ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ὁ Ἰω. Μούχρας ἀπῆρχετο νύκτωρ ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ ἐπανάρχετο μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ἢ τριακοντα εἰς ὥρας ἄπνους καὶ κεκηνηκῶς. Ἡ οἰκοδέσποινα συνείθισε νὰ τὸν προπέμπῃ ἀταράχως ἀφ' ἐσπέρας καὶ νὰ τὸν περιμένῃ τὴν πρωΐν ἡσυχος. Ἀπέμαθε δὲ τὸ νὰ γογγύζῃ ἢ νὰ μεμψιμοιρῇ κατ' αὐτοῦ, καθὼς ἐπραττε τοὺς πρώτους μετὰ τὸν γάμον μῆνας.

Ποῦ μετέβαινε;

Τὰ περίξ νησύδρια ἦσαν πολλάκις, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ τρικυμίας, καταφύγιον τῶν πειρατῶν. Ὁ Μούχρας ἐπέβαινεν ἐπὶ τῆς γαλέρας του καὶ τοὺς κατεδίωκεν. Ἦτο δὲ ἡ γαλέρα αὕτη μεγάλη καὶ ὀχυρά. Τὴν εἶχεν ἀγοράσει ἀντὶ τοῦ ἡμίσεως τῆς τιμῆς τῆς παρ' Ἐνετοῦ τινος τυχοδιώκτου δυστυχῆσαντος, ὅστις ἤμα καθεκλύσας αὐτὴν ἐχρεωκόπησε τὸν δεύτερον ἀπὸ τῆς ἀποδημίας του μῆνα. Οἱ ναῦται τοῦ ἐστασίαςαν κατ' αὐτοῦ, διότι ἦσαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἄστοι. Ὁ Βενετὸς τοὺς προέτρεπε νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν Γενουαίων καὶ τῶν νησιωτῶν καὶ νὰ λάθωσι παρ' αὐτῶν τροφάς. Ἀλλ' ἀνθρώποι ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν μὴ ἀριστήσαντες δὲν εἶχον ὄρεξιν νὰ ἐπιτεθῶσι κατ' ἄλλων ἀφθύνως δειπνησάντων, καὶ τὸ μόνον ὅπερ ἡδυνήθησαν νὰ πράξωσιν, ἦτο νὰ ῥίψωσι τὸν Βενετὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτος ἐσώθη κολυμβῶν καὶ μεταβὰς εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ὅπου ἤ-
εἰσεν ὅτι ἡ γαλέρα ἔμελλε νὰ προσορμισθῇ, τὴν ἐπώ-